

ninger, han gemte dybest i sit Bryst, og som han nu og da i Modgangens Timer følte Trang til at give Ord. Naar han vidste hende ene hjemme, listede han sig gjerne op til hende i Køkkenet og satte sig paa Huggeblokken, mens hun stod foran den aabne Grue og rørte i Gryderne. Til nogen Fortrolighed af den paataenkte Art kom det alligevel aldrig. Dertil begreb Trine for lidet af hans saare forblommede Hentydninger til hans forgangne Liv; og desuden gik hans egen skælmske Natur altfor hurtigt over Skæbnens ublide Optugtelse. Det varede aldrig længe, før hans Underholdning gled ind paa mere fornøjelige Omraader, og regelmæssigt endte den med spøgefulde Kærlighedserklæringer eller Kampen om et Kys.

Peter Andreas kunde nu slet ikke længer huske og vilde end mindre have indrømmet, at han nogensinde havde været paa Veje til at forelske sig i dette svaghovedede Pigebarn. Han havde siden den Tid haft saa mange andre — og mere bestikkende — Kvinder i Hovedet og i Favnen, og han var efterhaanden bleven saa vant til at have hendes lille stumme Person puslende omkring ham som hans Viljes blindt lydende Redskab, at hun var bleven som en Del af hans Stue, en Part af hans Indbo. Hændte det ikke des mindre endnu en og anden Gang, naar de mødtes i en Dør eller paa den mørke Trappe, at han i Forbifarten slog Armen om hendes Liv og trykkede hende til sig,